

Josef Zimola, Relátoři českých zemských sněmů v letech 1606-1610, České Budějovice 2022, 150 s. (Diplomová práce Pedagogické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích)

Posudek vedoucího diplomové práce

Josef Zimola navázal ve své diplomové práci na výzkum relátorů českých zemských sněmů z let 1616-1617, které představil před dvěma roky v bakalářském spise. Tentokrát si zvolil období let 1606-1610, tedy, jak výstižně uvádí, poslední zemské sněmy doby rudolfínské. K výzkumu přistoupil s velmi dobře osvojenou metodologickou výzbrojí, jež mu dovolila, aby soupisy relátorů českých zemských sněmů z uvedených let, které čerpal ze sněmovních usnesení zanesených do desek zemských stavovských uložených v Národním archivu v Praze, podrobil především prozopografické, kvantitativní a následně komparativní analýze. Po nezbytném úvodu, v němž se ohlédl po českém zemském sněmovnictví, si kladl otázky, které měly blíže ozřejmit krajskou příslušnost relátorů, jejich majetkové zázemí, náboženskou příslušnost, politické kariéry, kulturní činnost a vzájemné příbuzenské vztahy.

Analytickému postupu odpovídá logické členění práce do jednotlivých kapitol a následných podkapitol. Podle očekávání největší úskalí přinášela diplomantovi náboženská příslušnost relátorů, kterou na rozdíl od bakalářského spisu vymezil pouze binárně (katolík – nekatolík) a nezkoumal vazby relátorů k jednotlivým nekatolickým konfesím, kde by s ohledem na chybějící prameny a nedostatečný stav výzkumu nutně musel zůstat pouze u povrchních odpovědí. Bez ponoru do dalších pramenů, zejména osobní korespondence urozených osob, nebylo možné hlouběji proniknout k podstatě dalších příbuzenských vazeb mezi relátory, a to zvláště v ženské linii. Přestože by takový výzkum tematicky a především časově výrazně překračoval zadání diplomové práce, jistě by přinesl pozoruhodné výsledky, které diplomant v textu práce mohl pouze naznačit (zemské sněmy jako prostor pro setkání a jednání rodových klanů). Za originální považuji hledání odpovědi na otázku, jaké osoby vlastně tvořily sněmovní jádra a proč šlo právě o tyto relátory.

Výsledky analytických výzkumů autor představil v přehledných tabulkách, grafech a mapách, jež začlenil přímo do textu výkladu, nebo jim vyhradil prostor v bohaté příloze práce. Po jazykové a stylistické stránce nelze mít k Zimolově diplomové práci výhrady. Autor píše věcně, vyjadřuje se úsporně, jeho sdělení je srozumitelné, v zásadě bez jazykových a stylistických prohřešků. Z jeho koherentního pojetí spisu je zřejmé, že svou interpretaci rád opírá o exaktní data, s nimiž skvěle pracuje; vcítit se do kolektivní mentality sněmovníků a

relátorů s oporou osobních pramenů nezkoušel. Právě tato stránka výzkumu by se mohla stát jednou z otázek při obhajobě diplomové práce.

Josef Zimola předložil znamenitou diplomovou práci, k níž nelze mít podstatné odborné výhrady. Jeho dílo je výsledkem samostatného badatelského úsilí, při němž znovu prokázal, že je schopen přemýšlet v kontextuálních souvislostech, hledat metodologicky opodstatněné a heuristicky ukotvené odpovědi a sdělovat výsledky svých interpretací s věcnou přesvědčivostí a bytostnou skromností (věřit ve své odborné schopnosti by mohl jistě více). Dobře si uvědomuje, že k posouzení politického významu předbělohorských zemských sněmů Království českého je zapotřebí dalších výzkumů cílených do 16. století. Teprve po jejich provedení bude možné odpovědět na otázku, zda poslední rudolfínské sněmy skutečně zrcadlily zmenšení jejich politického významu. Lze jen litovat, že svoje odborné přednosti nechce Josef Zimola zúročit v doktorském studiu, pro jehož zdárný průběh má všechny předpoklady. Právě zde by měl prostor k dalšímu výzkumu českého zemského sněmovnictví předbělohorské doby.

Diplomovou práci Bc. Josefa Zimoly doporučuji k obhajobě a vzhledem k jejím odborným kvalitám ji zcela jednoznačně navrhuji klasifikovat stupněm **v ý b o r n ě**.

České Budějovice 22. 7. 2022

Prof. PhDr. Václav Bůžek, CSc.